

Sygn. akt I C 472/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 3427,22 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz T. S. kwotę (...),14 (trzy tysiące sto jeden 14/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 735,76 (siedemset trzydzieści pięć 76/100) złotych tytułem nadpłaconej zaliczki z kwoty zaksięgowanej pod pozycją (...)/ (...) ((...)),
4. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz T. S. kwotę (...),77 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt trzy 77/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 472/15

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2015 r. T. S. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 3427,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2015 r. do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w dniu 13 lutego 2015 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód marki V. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w pozwanym Towarzystwie (...). Powód zgłosił stronie pozwanej szkodę, jednakże strona pozwana wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w kwocie 1591,72 zł, która to kwota – w ocenie powoda – nie jest wystarczająca do naprawienia doznanej przez niego szkody.

[pozew k.2-5 i 31-34]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

[odpowiedź na pozew k.41-44]

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku kolizji drogowej z dnia 23 marca 2015 r. uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Powód zgłosił niniejszą szkodę stronie pozwanej w dniu 24 marca 2015 r. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w kwocie 1591,72 zł.

[okoliczność bezsporna]

Uzasadnione koszty naprawy samochodu powoda po zdarzeniu z dnia 23 marca 2015 r., przy użyciu części oryginalnych z logo producenta wynoszą 4692,86 zł brutto, zaś przy użyciu oryginalnych części bez logo producenta – 3658,07 zł brutto. Wartość przedmiotowego samochodu sprzed szkody w stanie nieuszkodzonym wynosiła 26000 zł brutto, a w stanie uszkodzonym – 22900 zł brutto.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.65-80, ustna uzupełniająca opinia biegłego sądowego e-protokół (...):04:50]

Sąd pominął ekspertyzę załączoną do pozwu, a wykonaną na zlecenie powoda, albowiem strona pozwana ją zakwestionowała. Wycena ta może zatem stanowić jedynie oświadczenie osoby, która się pod nią podpisała, natomiast nie może zastąpić opinii biegłego sądowego w zakresie ustalenia uzasadnionych kosztów naprawy spornego pojazdu, co wymaga wiadomości specjalnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ze zgłoszenia szkody wynika, że do zdarzenia doszło w dniu 23 marca 2015 r., a nie jak omyłkowo wskazał pełnomocnik powoda w uzasadnieniu pozwu 13 lutego 2015 r. W rozpoznawanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do zdarzenia z dnia 23 marca 2015 r., jak i jego przebieg.

Po pisemnej opinii biegłego sądowego pełnomocnik powoda zgłosił do niej zastrzeżenia, albowiem biegły pominął wymianę dwóch części, tj. elementu wytłumienia błotnika, odtworzenia napisu na błotniku, a także wykonanie naprawy z uwzględnieniem konserwacji profili. Biegły w swojej ustnej opinii uzupełniającej ustosunkował się do tych zastrzeżeń. Wskazał, że po dokonaniu oględzin przedmiotowego samochodu nie stwierdził uszkodzenia elementu wytłumienia błotnika. Blacha pocięta się przy reflektorze, a element wytłumienia błotnika jest znacznie poniżej tego miejsca. Wykładzina błotnika jest od strony wewnętrznej, jest mocowana do błotnika i wnęki koła, i jest poza miejscem uszkodzenia błotnika. Koszt wymiany okładziny błotnika wynosi 130,40 zł. Biegły ponadto wskazał, że na błotniku brak jest jakiegokolwiek napisu. Jeśli chodzi o naprawę błotnika, to był to element nowy, stąd nie było potrzeby konserwacji profili. Biegły wskazał, że koszt zabezpieczenia takiego elementu wynosi 17 zł. W ocenie biegłego nie było potrzeby wykonania wyżej wskazanych prac, dlatego też nie zostały one przez niego uwzględnione w kosztorysie naprawy pojazdu powoda.

Pełnomocnik powoda ostatecznie nie zgłaszał dalszych zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego, a zatem nie wykazał, aby zachodziła konieczność wymiany elementu wytłumienia błotnika oraz wykonania naprawy z uwzględnieniem konserwacji profili.

Reasumując, Sąd przyjął, że zakres naprawy samochodu powoda po zdarzeniu z dnia 23 marca 2015 r. jest taki, jaki przyjął biegły sądowy wydający opinię w rozpoznawanej sprawie oraz że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 4692,86 zł brutto przy użyciu części oryginalnych z logo producenta, zaś przy użyciu oryginalnych części bez logo producenta - 3658,07 zł brutto.

Wnioski dowodowe strony pozwanej (zlecenie biegłemu sądowemu wyceny wartości spornego pojazdu w stanie uszkodzonym jak i nieuszkodzonym) zmierzały do wykazania, że doszło do tzw. szkody całkowitej, którą określa się poprzez różnicę między wartością pojazdu w dacie szkody w stanie nieuszkodzonym a jego wartością w tej samej dacie w stanie uszkodzonym.

Należy jednak podkreślić, że w umowach ubezpieczenia lub ogólnych warunkach umów ubezpieczenia zawierane są postanowienia dotyczące sposobu rozliczania szkody. Zapisy te wiążą jednak wyłącznie strony danej umowy, a zatem regulują one postępowanie likwidacyjne w przypadku szkód w pojeździe ubezpieczonego. W rozpoznawanej sprawie powód doznał szkody w swoim pojeździe z uwagi na zawinione działanie sprawcy wypadku, który był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. Powoda nie wiążą zatem ewentualne postanowienia o likwidacji tzw. szkody całkowitej, które stosuje się w sytuacji, gdy koszty naprawy samochodu przekraczają odpowiedni procent wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym. Żaden też przepis Kodeksu cywilnego regulujący umowę ubezpieczenia (art. 805 i n.) nie przewiduje likwidacji tzw. szkody całkowitej.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do tego, czy powodowi przysługuje prawo do naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu części oryginalnych z logo czy bez logo producenta, co ma przełożenie na wysokość należnego powodowi odszkodowania, albowiem części bez logo producenta są tańsze.

Należy wskazać, że przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania, którą zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie powszechnie rozumie się jako różnicę między obecnym stanem majątkowym poszkodowanego, a jego stanem majątkowym, jaki istniałby, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę.

W rozpoznawanej sprawie brak jest dowodów na to, że elementy uszkodzone na skutek wypadku z dnia 23 marca 2015 r. były wcześniej naprawiane i aby nie były one oryginalne. Co więcej, części, które uległy uszkodzeniu w wyniku przedmiotowego zdarzenia, nie są elementami, które podlegają okresowej wymianie na skutek ich zużywania się. Ponadto są to części widoczne na zewnątrz, a zatem zarówno dla powoda jako obecnego właściciela pojazdu, jak i dla potencjalnych nabywców, nie bez znaczenia jest fakt, czy części te posiadają logo producenta, czy też nie. Wreszcie należy również wskazać, że strona pozwana nie wykazała w żaden sposób, aby naprawa samochodu powoda przy zastosowaniu części oryginalnych z logo producenta prowadziła do wzrostu wartości przedmiotowego pojazdu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że powodowi należy się odszkodowanie w wysokości 4692,86 zł brutto, tj. uwzględniające uzasadnione koszty naprawy pojazdu powoda przy zastosowaniu części oryginalnych z logo producenta. Z uwagi na to, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w wysokości 1591,72 zł, to powodowi przysługuje uzupełniające odszkodowanie w kwocie 3101,14 zł ((...),86 – (...),72).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Strona pozwana powinna była wypłacić powodowi odszkodowanie w terminie trzydziestu dni od daty zgłoszenia szkody, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce w dniu 24 marca 2015 r. Skoro pozwane Towarzystwo (...) nie naprawiło szkody w wyznaczonym przez ustawodawcę terminie, albowiem nie wypłaciło powodowi całego odszkodowania w wysokości odpowiadającej wysokości doznanej przez niego szkody, to przyjąć należy, że pozostaje w zwłoce od pierwszego dnia po upływie owego trzydziestodniowego terminu czyli od dnia 24 kwietnia 2015 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3101,14 zł tytułem dalszego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na to, iż w toku procesu strona pozwana uiściła 800 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, z której biegłemu została wypłacona kwota 64,24 zł, na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) Sąd zwrócił ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz strony pozwanej kwotę 735,76 zł.

O kosztach procesu w pkt 4 Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 91 %. W toku procesu powód poniósł koszty w łącznej kwocie 1588 zł (171 zł – opłata od pozwu, 800 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa), zaś strona pozwana – w łącznej kwocie 681,24 zł (64,24 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 600 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa), a zatem strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda kwoty 1383,77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.